

దీనిలో తప్పెవరిది?

శ్రీ అవ్వారి వాసుదేవశాస్త్రిగారు

అయ్యో! పాడుదైవమా! నన్నిట్లు బాధించుచున్నావే. నే నెట్టిపాపము చేసితిని. సన్న్యాసముమున్నగు నితరాశ్రమములలో నుండువా రెట్టి యిహలోక సుఖము గృహస్థు డనుభవించుచుండునని యూహించుచున్నాగో అట్టి యైహిక సౌఖ్యము, వెండ్లియైనది మొదలు లేశమైనను వనభవింపక పోతిని గదా! తిక్కినయాశ్రమములవారు సంతానము కనుటకు వీలులేకు కనుక అన్నియాశ్రమములవారికిని గృహస్థుడే కారణము కావున నతడే యన్నియాశ్రమముల వారిలోను ఉత్తముఁడు. (తేపాం గృహస్థో యోని రప్రజన త్వాదితరేషాం) అని సూత్రించిన షహర్షి యెవ్వరో కాని, అతఁ డీసూత్రమును గృహ స్థులను పరిహసించుటకే వ్రాసినట్లున్నది. “గృహస్థధర్మము చాల సంకటమైనది (సంకటా బహ్వవత్యానాం ప్రత్యవాయై ర్గృహస్థతా)” వ్రాసిన కవీశ్వరుఁడెవ్వరో ఆయనమాత్రము నిజము మాటాడినాడు.

“ఋణానుబంధరూపేణ పశుపత్నీసుతాదయః” అను నీ లోకప్రవాదముమాత్రము నిజమైనది సుమా! బొంతయు, కపాలమును దమసర్వస్వముగా నెంచుకొనుచు ఏ వాంఛయు లేక తిరుగుచుండు నా మహాత్ములగు యోగీశ్వరులే ధన్యులు. ఓహో ఏమి పాపపరిణామము? చిన్నప్పటినుండి నేర్చుకొనుచున్నను పాకకళ స్వరూపము నీకు గోచ రింపలేదుకదా. నీవంటిదానిని నాకు సహధర్మచారిణినిగా గూర్చిన దైవహతకుడు నిజముగా నాయెడఁ దనకోపము నంతయుఁ బ్రదర్శించినాడుగదా! దీనికిఁ అంతు ఏప్పటికి? దీని కేమేని హద్దైనను గలదా? ఇఁక నా యీ జీవితశేషమును గడపుట చాలా కష్టము.” అని యిట్టి యమంగళ వాక్యములఁ బలుకుచు, నేను తఱచుగా తిట్టుటలోఁ గల నైపుణ్యము నంతయును సంపూర్ణముగాఁ ప్రదర్శించితిని.

సూర్యుడు నెత్తిమీదకు రాగా, ఎండచే తిపింపఁజేయబడిన గువ్వల వలె అలసి పోయిన కాలుసేతులుగల నా పిల్లలందఱును ఆకలి తీర్చుకొనుటకు తొందరపడుచు, బుజ్జగింపదగినట్లుగా, ఆ సమయమునకు దగిన బాల్యచాపల్యము చూపుచు, వచ్చి చిత్తరువున వ్రాయబడిన బొమ్మలవలె చపలచేష్టల నన్నిటిని విడిచిపెట్టి క్షణకాలము వఱకు నావంకకే చూచుచు నిలువబడిరి.

నేను సంధ్యావందనమును పూర్తిచేసి కూర్చుండఁజేసిన స్థలము పరిశుద్ధి చేసి విస్తరివేయబడినది. అన్నము వడ్డింపబడెను. చేతితో కప్పివైచిన కప్పదగినంత వెడల్పు

గల అరటియాకునందు చేయి యుంచి, నేతితో దడిసిన వేడియన్నముతో ప్రాణా హుతులు వేసికొని, ఆకలిదయ్యమును పూజించుటకుఁ బ్రారభించితిని. మొదటిముద్దను మ్రుంగి యేదో పాకదోషముచేత నాలుక చెడను వెనుక జెప్పినరీతిగా మాట్లాడితిని. చిన్నప్పటినుండి పేదయింటఁ బెరిగిన నేను ఈ పాకదోష మేదియో యని యాలోచించియుఁ దెలిసికొనఁ జాలకపోయితిని. అట్టి పాకదోషమును వివరముగాఁ దెలిసికొనఁ జాలని నావంటి మిత్రులు కొందఱుండురుగాన ఈ విషయమున సభిప్రాయభేద ముండదని తలంచుచున్నాను. రెండేసి యేండ్ల వయస్సార తవ్యముగల నా పిల్లలందఱును, కఠినముగా మాటాడుచున్న నన్ను జూచి తమతమ యీడునకు దగినట్లుగా చేష్టలతో నప్పష్టముగా అభిప్రాయములను వెలిబుచ్చిరి. పదియేండ్ల యీడుగల పెద్దపిల్ల "ఏమిటి నాన్న యిట్లు పామరునివలె తనకు దగని మాటలను చెడుగా మాటాడుచున్నాడు" అని యనుచున్నట్లుగా, నా యండేదో అసహ్యభావమును తల్లియందు కరుణను, పరితాపమును ముఖమునందు మారుచున్నరంగులతో సూచించెను. పిల్లవాడొకడు తీక్షణమైన నాదృష్టిలో నుండ నిచ్చగింపక కాబోలు తలవంచుకొని, దైవ్యముతోఁ జూచుచున్న తల్లివంకకు సాభిప్రాయముగాఁజూచుచును, మఱియొక కుఱ్ఱవాడు అదరుచున్న పెదిమలతోను, చెక్కిళ్లను నల్లబఱచుచున్న కన్నీటిధారతోను ఆ యీ భావములను బ్రకటించిరి.

ఇక నాభార్య మొగముననో, నిలుకడలేని చూపుచు, దీర్ఘమగు నిట్టూర్పును, కాలిబొటనవ్రేలిని తడుపుచున్న కన్నీటిధారయు, కొంచె మూహించుటకు వీలగు కనుబొమల ముడిపాటును ఒక దానినొకటి మించక సమానముగా నుండినవి.

ఆమె మాటలాడకూఱకుండుట నన్ను మఱిత పెచ్చు పెరుగునట్లనర్చి మిక్కిలిగా వాగించినది. "నిన్ను నిందించి యేమి ప్రయోజనము? నీ తలిదండ్రులు, ఎవరును పెండ్లాడుటకు పనికిరాని నిన్ను శరాలమునకు దగినవాడు శ్రేష్ఠియే" యన్నట్లు నామెడకు గట్టి నన్నిట్టి దుస్తరసుగు సంసారసరకములో బడవేసినారు. వారి సనిమాత్ర మేమి ప్రయోజనము? ఆడుపిల్ల నెవరికో యొకరికి మెడగట్టుట తలిదండ్రులస్వభావముకదా! ఎవడో యొకడు తగినవాడు దొఱకిన వారిపుణ్యము పండినట్లే

తెక్కపెట్టి వరదక్షిణ గలగల రాల్చు నక్కరలేదు. వధూపరుల కిద్దరికి నీయవలసిన ద్రవ్యమా - యీయ నక్కరలేదు. ఏడాదిలోపల తీసుకొనివచ్చి అల్లునికి చేయవలసిన సత్కారమా - అసలే లేదు. కార్యమునాడైనను గౌరవించి చేయవలసిన సత్కారవిశేషమా - అక్కఱలేదు. నీమంతోత్సవ సందర్భముననేని మిక్కుటముగా జేయవలసిన సన్మానాతిశయమా - అదియు లేదు. ఇట్టి సమయములందేకదా అల్లుండ్రు

ఇచ్చవచ్చినంత ధనము లాగికొని తమ మామగార్ల ధనపుపెట్టెలను ఖాళీచేయుచుందురు? అట్టి వేషియును మనకు లేవుకదా! పోనీ మంచిస్వభావమా లేదు. రూపశోభాసంపదయామున్నే లేదు. అత్యుత్తమవంశమందుమా అదియును నంతగాఁ జెప్పడగదు. విద్యా సంస్కారము చూతమా - నీకును దానికిని చాల దూరము. ఇట్టియెడ నీమందు కుటుంబ నిర్వహణశక్తి యేమి కలదని మా తల్లిదండ్రులుచూచి నాకు నిన్ను పెండ్లిచేసినారో తెలియకున్నది. మిత్రుల మాటల త్రోసివేసి, పెద్దల యుపదేశమును తిరస్కరించి కొడుకునైన నా యభిప్రాయమును లెక్కయే చేయక, విఘ్నముల నేమాత్రమును గణింపక, తమ యభిమానమునుగూడ చంపుకొని మావంశముయొక్క గౌరవసాంప్రదాయములనుగూడ శిథిల మొనర్చి నిన్ను నాకు పెండ్లిచేసిన ఆ నాతల్లిదండ్రులకు తృప్తి కలిగిన కలుగునుగాక, కాని నీవలన నాకు మాత్రము తృప్తి యేర్పడదు.

భార్య అనుకూలురాలగుట, ఎంతో గొప్పపుణ్య మొనర్చినవారికి, గాని అందరికి లభించునా? అట్లే ప్రతికూలురాలగుటయు నెంతో పాపమునకు ఫలము. నిన్ను పెండ్లాడి నందున నింత రుచిగా భుజించుటకుఁ గూడ వీలులేకున్నదే! ఇంతకంటె పాప మేమున్నది? నీవంట యెవడు తినును? కుక్కకుఁగూడ రుచింపదు. ఈ పండ్లెల్లనుండి నాయింటనుండియు భర్తకేడి యిష్టమొనదో తెలిసికొనజాలకపోతివి. అట్టిసీతిలో నింతకంటె నేను కోరునదేమి యుండును? తిండియే సరిలేనప్పుడు ఇంతకంటె నాయభీష్టమును నీవేమి తీర్చెదవు? గృహస్థధర్మ మితఁ జాలును. పనులలో నేర్పరియై, తన కనుకూలురాలగు భార్య లభించినవాడే గృహస్థుడు. కాక నాబోంట్లందఱునా? అని మఱల తిట్లగ్రంథములో రెండవ యధ్యాయమును బాడితిని.

ఈ నిందాగ్రంథమును నంతయు వినినను మాయింటావిడనోటినుండి యొక్క మాటయైనను వెలువడకుండుటచే “భర్త యెన్ని కఠినోక్తులాడినను నే వనితమనస్సు నొచ్చుకొనలేదో, తిరుగుజవాబు చెప్పదో, జవాబు చెప్పుటకుఁగూడ పూనుకొనదో, మెల్లగా గొణుగుచు భర్తమనమును కష్టపెట్టదో ఆవిడయే సరియైన భార్య” అని యావిడయందునాకు సద్భావముగలిగి వృద్ధి కాఁజొచ్చెను. కాని ఆవిడ యూఱకొన్న కొలదియు నాకోపముగూడ పెరుగజొచ్చెను. ఎన్నడో మంగలిముఖముచూచిన నాకీ సమయమున గగుర్పాటుగలుగుటయు, దానితోబాటు చెమటలుపోయుటయుఁ దబస్థించి యేదో బాధను గల్గించినవి. ఇట్టి దురవస్థలోనున్న నాతలయు గిరగిర తిరిగినట్లుండి యేమియు కులాసా లేవయ్యెను. ఆవిడతల్లిని, తండ్రిని, తల్లితరపువారిని, తండ్రివంశము లోనివారిని ఎఱిగినంతవఱకు కఠినోక్తులతో దూషించి భాష చాలనందున తిట్టుటను

మానిలిశే, కాసి ఓర్పు చేతగాని ఆమెచుక్కమించి కాని యూజకుండలేదు సుమా ! ఇట్లూజకుండి భోజనము నెట్లో ముగించి చూతునుగదా పిల్లలందఱును భోజనముచేసే బడికి వెళ్లుచు కట్టుచుంటారు.

నేనుగూడ కచ్చేరిక వ్రేల్లవలయును. సూర్యుడా? ఆకాశమధ్యమునకు వచ్చుచున్నాడు. ఎక్క విశ్రమించుటకు గూడ నవకాశములేదు. ఇక్క తిట్టుట కిది సమయము గాదు. పనివేళ మిగులుచున్నది అని మిక్కిలి తొందఱతో చొక్కాల ఒంకెనుండి చొక్కాను తీసి తొడుగుకొని త్వరగాబయలుదేరితిని. ఇంతలో మెల్లగావచ్చి తలుపు పట్టుకొని నిలువబడిన మా యింటావిడ నోటినుండి “సాయంకాలము కచ్చేరినుండి తిరిగి వచ్చువపుడు వీలున్నచో, డబ్బున్నచో ఉప్పును కొనితెండు” అనుమాట వెలువడెను. ఈమాట, నేనింతవఱకును జూపినకోపమున కంతకును జవాబుగా నా చెవులలో మార్మోగినది. చాలాసే పాలోచించి, “ఉప్పులేకపోవుటచే గలిగినపాకదోషము కాని యిది మా ఆడువాండ్రది కాని, ఆవిడతల్లిదండ్రులది కాని, నాతల్లిదండ్రులది కాని తప్పు కాద”ని తెలిసికొంటిని.

పాఠకమహాశయు లీ తప్పెవరిదో తమలో దాము మెల్లగా నాలోచించి చెప్పుడు.

----- (0) -----

నేనాదుడు

శ్రీపాద్యక్షుమూర్తిశాస్త్రి అండ్ సన్స్
రాజమండ్రి

స్త్రీల రోగ నివారణి

బుతుకూల	హిస్టీరియా
మెల సరిగా కాకుండుట	శరీరము లావు బారట
మెల అధికముగ వెడలుట	ఆయాసము
సంతానము లేకుండుట	తిమ్మిళ్లు
శ్వేతప్రదరము	అజీరము
రక్తప్రదరము	ఆకలి సరిగా లేకపోవుట

మొదలగువానికి వరప్రసాదిని

తులం 1 కి రు. 4-0-0